

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0534 van 18 december 2012
in de zaak 1112/0664/A/2/0590

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk BAILLEUL
kantoor houdende te 8620 Nieuwpoort, Astridlaan 19
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 mei 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 22 maart 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 21 november 2011 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een afdak en vernieuwen van terras.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 november 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen en de verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 5 oktober 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van Koksijde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een afdak en het vernieuwen van een terras”*.

De aanvraag betreft eigenlijk een regularisatieaanvraag voor het bestaan van een houten terras en afdak aan een chalet gelegen in een vakantiepark. De aanvraag wijkt af van de verkavelingsvoorschriften betreffende de hellingsgraad van het dak. Bovendien zijn zowel het terras als het afdak gelegen in de achteruitbouwstrook.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgestelde gewestplan ‘Veurne-Westkust’, gelegen in een gebied voor verblijfsrecreatie.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het perceel is gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling, met name de verkaveling “Wier”, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 24 mei 1971, gekend onder nummer “VO71/-125/1”.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 oktober 2011 tot 12 november 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De sector Patrimoniumbeheer van de gemeente Koksijde brengt op 17 oktober 2011 een gunstig advies uit.

Het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt niet ingewonnen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde weigert op 21 november 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet dat de aanvraag het bouwen van een afdak en vernieuwen terras bij een vrijstaand deltahuisje betreft in het vakantiedomein “[REDACTED]”;

Gelet dat het vakantiedomein bestaat uit deltahuisjes en gekenmerkt wordt door een grote eenvormigheid; dat de uitgevoerde pergola en terras afwijken van deze typologie;

*dat het materiaalgebruik evenwel gelijkaardig is; dat het niet wenselijk af te wijken van deze typologie; dat de aanvraag dan ook geweigerd wordt;
Gelet op het positief resultaat tijdens het openbaar onderzoek;*

...

Overwegende dat de aanvraag getoetst werd aan het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar en latere wijzigingen, dat dit advies vereist is;

Aangezien het College van Burgemeester en Schepenen als vergunningverlenende overheid, de aanvraag ongunstig beoordeelt, is het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar niet meer opportuun. Het College van Burgemeester en Schepenen weigert de vergunning dan ook rechtstreeks.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag NIET in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 16 december 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 februari 2012 om dit beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 21 februari 2012 beslist de verwerende partij op 22 februari 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurde verkaveling (goedgekeurd dd. 24.05.1971). De bepalingen van de verkaveling zijn van toepassing op de aanvraag hoewel de beslissing van het college verwarrend is op dit punt. Enerzijds wordt in de beslissing de aanvraag aan de verkavelingsvoorschriften getoetst maar bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening wordt dan weer gesteld dat de aanvraag niet gelegen is in een verkaveling en moet worden getoetst aan de voorschriften van een goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan. Navraag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar bij de gemeente leert evenwel dat de aanvraag enkel aan de verkavelingsvoorschriften moet worden getoetst.

Net als de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt de deputatie vast dat de aanvraag tot twee maal toe afwijkt van de voorschriften van de verkaveling. Een eerste afwijking betreft de dakhelling waar de verkavelingsvoorschriften een deltavorm vooropstelt daar waar het ontwerp voorziet in een dak met een hellingsgraad van 20°. Daarenboven zijn zowel het afdak als het terras volgens het verkavelingsplan gelegen binnen de achteruitbouwstrook t.o.v. de [REDACTED].

Artikel 4.4.1. VCRO voorziet de mogelijkheid beperkte afwijkingen toe te staan op verkavelingsvoorschriften. Afwijkingen mogen enkel de perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen

betreffen en kunnen enkel worden toegestaan na een openbaar onderzoek. Afwijkingen kunnen niet worden toegestaan voor wat betreft de bestemming, de maximaal mogelijke vloerterreinindex en het aantal bouwlagen.

Gelet op het feit dat zowel het afdak als het terras gelegen zijn binnen de achteruitbouwstrook betreft het hier een afwijking van de bestemming. Er kan dan ook geen afwijking worden toegestaan op basis van artikel 4.4.1 VCRO en bijgevolg is er een legaliteitsbelemmering om de aanvraag te vergunnen. Ook de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar deelt in haar verslag dit standpunt.

Zowel in het beroepsschrift als op de hoorzitting wordt verwezen naar een aantal precedentes binnen hetzelfde vakantiepark. De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar merkt terecht op dat dit geen argument vormt om een vergunning te verlenen vermits er geen gelijkheid in onwettigheid kan bestaan.

...

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06. Volgens artikel 4 par. 3 van dit besluit dient geen waterparagraaf opgenomen te worden in het besluit betreffende een vergunningsaanvraag indien deze wordt geweigerd op andere gronden. Dit is hier het geval

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is irrelevant wegens hoger beschreven legaliteitsbelemmering.

4D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het bouwen van een afdak en vernieuwen van een terras; dat de plaats van de aanvraag gelegen is in een goedgekeurde verkaveling en de aanvraag dient te worden getoetst aan de verkavelingsvoorschriften; dat de aanvraag afwijkt van de verkavelingsvoorschriften betreffende de hellingsgraad van het dak en dat zowel het terras als het afdak volgens het verkavelingsplan gelegen zijn binnen de achteruitbouwstrook t.o.v. de [REDACTED]; dat dit een afwijking is op de bestemming; dat deze afwijking wordt uitgesloten door artikel 4.4.1. VCRO; dat er geen gelijkheid bestaat in onwettigheid; dat er een legaliteitsbelemmering is om de aanvraag te vergunnen; dat een beoordeling inzake de goede ruimtelijke ordening dan ook niet relevant is;

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 23 maart 2012.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 4 mei 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partijen zijn de aanvragers van de stedenbouwkundige vergunning en beschikken overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) over het vereiste belang.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 1.1.4, artikel 4.3.1 §1 en 2 en artikel 4.4.1 §1 en §2, 2° VCRO.

De verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij bij haar motivering teruggrijpt naar de verkavelingsvoorwaarden en het verkavelingsplan van 1971, waarbij de afmetingen en de rooilijn van destijds als maatstaf worden gehanteerd. Volgens de verzoekende partijen zijn de omstandigheden in de [REDACTED] echter gevoelig gewijzigd en komt de rooilijn van 1971 niet meer overeen met de rooilijn van 2011. Door de aanleg van een nieuw fietspad en de bekleding van de straat met asfalt zou het oude verkavelingsplan drastisch gewijzigd zijn. Er zou zelfs een onteigening geweest zou waardoor de rooilijn zich thans uitstrekt achter de vroegere perceelsgrens tot in het domein. Volgens de verzoekende partijen verschilt de huidige perceelsgrens met deze die opgetekend staat op het verkavelingsplan van 1971. De verzoekende partijen zijn dan ook van mening dat het opgerichte terras wellicht binnen de bouwzone valt en niet in het bouwvrije deel, zodat geen sprake kan zijn van een bestemmingswijziging en dus ook niet van enige onwettigheid. Minstens kan het aangevraagde in aanmerking komen voor een afwijking op grond van artikel 4.4.1 VCRO.

Voorts beroepen de verzoekende partijen zich op het onbehoorlijk bestuur in hoofde van zowel de gemeente Koksijde als de verwerende partij omdat deze de gewijzigde situatie inzake de rooilijn niet hebben nagegaan en geen rekening hebben gehouden met de gewijzigde situatie. Zij wijzen er tevens op dat het terras daar reeds 35 jaar lag en opgericht werd door de rechtsvoorganger.

Tot slot merken de verzoekende partijen nog op dat voor zover gesproken wordt over het afdak, het college van burgemeester en schepenen zich uitdrukkelijk akkoord verklaarde met de afwijking van de dakhelling van het opgetrokken terras. Deze afwijking betekent geen wezenlijke wijziging van de voorschriften qua ruimtelijke impact.

De verwerende partij antwoordt hierop door te stellen dat zowel het terras als het afdak volgens het verkavelingsplan gelegen is binnen de achteruitbouwstrook ten opzichte van de [REDACTED], en dat deze verkaveling sinds 1971 niet werd gewijzigd. Op basis hiervan heeft de bestreden beslissing het aangevraagde strijdig bevonden aangezien het getroffen is door een legaliteitsbelemmering. De eventuele verplaatsing van de rooilijn wordt volgens de verwerende partij niet bewezen. Zij heeft inzake de wijziging van de rooilijn ingevolge het rooilijndecreet geen enkele verplichting in tegenstelling tot de gemeente die desbetreffend een openbaar onderzoek moet organiseren. De stukken uit het 'dossier Croes' waarnaar door de verzoekende partijen wordt verwezen, is niet ter sprake gebracht tijdens het administratief beroep zodat dit ook niet door de verwerende partij kon worden onderzocht. Deze vergunning van een derde is zelfs niet verleend door de verwerende partij, zodat de verzoekende partijen daarop niet konden steunen. Het eventueel

verjaard zijn van een bouwovertreiding impliceert volgens de verwerende partij ook niet dat de constructie 'als vergund geacht' mag beschouwd worden. De verzoekende partijen verduidelijken ook niet welk beginsel van behoorlijk bestuur de verwerende partij zou geschonden hebben. Tot slot stelt de verwerende partij nog dat de redenering met betrekking tot de beperkte afwijking van de verkavelingsvoorschriften aangaande het afdak niet dienstig is gelet op de legaliteitsbelemmering en de daaruit volgende irrelevantie van de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partijen antwoorden in hun wederantwoordnota dat er in de akte van 1973 houdende het lastencohier, het reglement van mede-eigendom en de neerlegging van het verkavelingsplan van 1971 en de daarbij horende verkavelingsvoorschriften, sprake is van een buffer van 5,5m en een achteruitbouwstrook van 14,5m en niet van een bouwvrije zone. Volgens de verzoekende partijen kan eenzelfde oppervlakte niet betiteld worden als bouwstrook en tegelijk aanzien worden als een bouwvrije zone. Volgens de verzoekende partijen moet de achteruitbouwstrook van 14,5m gemeten worden vanaf de rooilijn en vallen het opgerichte terras en het afdak binnen de bouwzone. De gevraagde vergunning werd volgens de verzoekende partijen dan ook ten onrechte geweigerd.

Zij voegen bij hun stukkenbundel ook een stuk 12 waarop vermeld staat: verkavelingswijzigingaanvraag om de stelling van de verwerende partij tegen te spreken dat de verkaveling van 1971 niet werd gewijzigd.

Tot slot stellen de verzoekende partijen zich nog de vraag op welke manier de 5,5m verbreding is geïncorporeerd in de [REDACTED]. Elke verwijzing naar het rooilijndecreet kan volgens de verzoekende partijen niet dienstig ingeroepen worden aangezien dit decreet slechts in werking trad nadat de [REDACTED] werd verbreed.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen zetten niet uiteen waarom zij de artikelen 1.1.4 en 4.3.1, §1 en §2 VCRO geschonden achten. Het middel is dan ook onontvankelijk in de mate dat de schending van deze bepalingen wordt aangevoerd.

2.

Op grond van artikel 4.4.1, §1 VCRO kunnen in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen op verkavelingsvoorschriften worden toegestaan met betrekking tot de perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen. Afwijkingen met betrekking tot de bestemming, de maximaal mogelijke vloerterreinindex en het aantal bouwlagen kunnen niet toegestaan worden.

Voor zover de afwijking kan worden toegestaan, dient het vergunningverlenend bestuursorgaan te beoordelen of het aangevraagde overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, eerste lid, b) VCRO verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Volgens de verwerende partij is er in huidig dossier sprake van een afwijking van de bestemming, omdat zowel het afdak als het terras gelegen zijn in de achteruitbouwstrook. De verzoekende partijen zijn echter de mening toegedaan dat het terras en het afdak reglementair tot stand zijn gekomen en niet aan een bouwverbod onderworpen zijn.

3.

Het betrokken perceel maakt deel uit van een verkaveling "Wier", goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 24 mei 1971. Bij deze verkaveling zijn per perceel bepaalde voorschriften opgenomen. De verzoekende partijen delen in hun verzoekschrift mee dat hun perceel initieel het nummer 543 droeg.

Bij nazicht van de voorschriften van de verkaveling van 24 mei 1971 blijkt dat op perceel 543 volgende bepalingen van toepassing zijn:

“ ...

Artikel 2: Algemene beschrijving:

(...)

i) Zone grenzend aan de [REDACTED], een band van vijf meter vijftig centimeters wordt ongebruikt gelaten, in het vooruitzicht van de verbreding van de laan. Op de percelen gelegen langs deze laan is een achteruitbouwstrook van veertien meter vijftig centimeters voorzien, rekening houdend met de bestaande rooilijn.

(...)

Artikel 4.

A. Kavels nummers: (...) -543- (...)

1) Bestemming: Vaststaande huisjes in deltavorm

2) Bebouwing: Alleenstaand:

- veertien meter vijftig centimeters uit de bestaande rooilijn van de [REDACTED], acht meter uit de bestaande rooilijn van de [REDACTED] en veertien meter vijftig centimeters uit de bestaande rooilijn van de [REDACTED].

- twee meters uit de andere perceelsgrenzen. Oppervlakte van de huisjes: minimum vijftientwintig vierkante meter, maximum zestig vierkante meters.

3) Algemeen architectonisch voorkomen: De verkavelaar is de bouwheer en zal voor het geheel speciale plans voor de bouwaanvraag indienen.

...”

Het verkavelingsplan van 1971 is aanwezig zowel in het administratief dossier als in de stukkenbundel van de verzoekende partijen. Op dit verkavelingsplan van 1971 staat bij de [REDACTED] zowel de bestaande als de nieuwe rooilijn aangeduid.

De Raad stelt vast dat de door de verzoekende partijen voorgehouden verbreding van de weg en de daarmee gepaard gaande onteigening en nieuwe rooilijn in dit dossier weinig rol speelt.

De verkavelingsvoorschriften hebben de bouwlijn van de chalet vastgelegd op 14,5m vertrekkende uit de bestaande rooilijn. Het bundel van de verzoekende partijen bevat tevens het plannetje van de bouwvergunning van de vorige eigenaar (stuk 2) en daarop staat de bouwlijn eveneens aangeduid, alsook een vermelding van 9 meter. Dit komt overeen met het grotere verkavelingsplan, rekening houdende met de zone van 5,5 meter die overeenkomstig de voorschriften voorbehouden wordt voor de verbreding van de [REDACTED].

Zelfs in zoverre de [REDACTED] momenteel reeds verbreed zou zijn, dan was dit reeds voorzien in het verkavelingsplan van 1971 en heeft dit geen invloed op de inplantingsplaats van de chalets en de te respecteren achteruitbouwstrook.

Met het door de verzoekende partijen voorgelegde stuk ‘verkavelingswijzigingsaanvraag’ kan geen rekening gehouden worden aangezien het niet duidelijk is, en de verzoekende partijen tonen dit ook niet aan, dat deze wijzigingsaanvraag tot een effectieve wijziging heeft geleid. De akte van Notaris VERHUE vermeldt dit zeker niet.

4.

Uit de argumentatie van de verzoekende partijen kan afgeleid worden dat zij de term “achteruitbouwstrook” verkeerd interpreteren en er van uitgaan dat deze strook impliceert dat er in deze strook wel degelijk gebouwd kan worden.

Een achteruitbouwstrook in de gebruikelijke stedenbouwkundige betekenis is de strook die zich bevindt tussen de rooilijn (de grens tussen de openbare weg of het openbaar domein en het privé-domein) en de bouwlijn van de woning.

Een achteruitbouwstrook dient daarom als een accessorium te worden beschouwd van de rooilijn en betreft een erfdienstbaarheid *non aedificandi* van openbaar nut. Deze erfdienstbaarheid impliceert dat op een achteruitbouwstrook niet gebouwd mag worden, maar dat deze moet aangelegd worden als een groenstrook tussen de wegenis en de op te richten gebouwen.

De feitelijke discussie of de rooilijn nu al dan niet reeds werd gewijzigd doet niet terzake. Het verkavelingsplan voorzag voor de verbreding van de [REDACTED] een strook van 5,5 meter, zodat de eigenlijke achteruitbouwstrook 9 meter bedraagt.

Met het rooilijndecreet kreeg de gebruikelijke definitie van achteruitbouwstrook een decretale verankering. In artikel 16 van het rooilijndecreet wordt nu immers bepaald dat het verboden is om constructies te bouwen of te ver- en herbouwen op een stuk grond dat door een rooilijn of een achteruitbouwstrook is getroffen. In de parlementaire voorbereiding werd gesteld dat onder achteruitbouwstrook moet worden verstaan: *‘de grondoppervlakte die gelegen is vóór de bouwlijn langs de kant van de weg. Achteruitbouwstroken zijn dus eigenlijk ‘accessoria’ bij een rooilijn’* (Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, stuk 2185, 1, 7)

5.

In de aanvraag wordt voorzien om in de achteruitbouwstrook het terras te herbouwen en een afdak aan de chalet te voorzien.

De verwerende partij oordeelt dan ook terecht het volgende in haar bestreden beslissing:

“ ...

Artikel 4.4.1. VCRO voorziet de mogelijkheid beperkte afwijkingen toe te staan op verkavelingsvoorschriften. Afwijkingen mogen enkel de perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen betreffen en kunnen enkel worden toegestaan na een openbaar onderzoek. Afwijkingen kunnen niet worden toegestaan voor wat betreft de bestemming, de maximaal mogelijke vloerterreinindex en het aantal bouwlagen.

Gelet op het feit dat zowel het afdak als het terras gelegen zijn binnen de achteruitbouwstrook betreft het hier een afwijking van de bestemming. Er kan dan ook geen afwijking worden toegestaan op basis van artikel 4.4.1 VCRO en bijgevolg is er een legaliteitsbelemmering om de aanvraag te vergunnen. Ook de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar deelt in haar verslag dit standpunt.

...”

Het weigeringsmotief dat het aangevraagde strijdig is met de verkavelingsvoorschriften en dat een afwijking op grond van artikel 4.4.1 VCRO zou leiden tot een bestemmingswijziging, volstaat om de beslissing te dragen.

Aangezien dit weigeringsmotief determinerend is, is een verdere beoordeling van de aanvraag niet meer dienstig, ook niet wat betreft de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening. In tegenstelling met wat de verzoekende partijen voorhouden diende de verwerende partij in haar beslissing niet meer in te gaan op de beperkte afwijking op de verkavelingsvoorschriften voor wat betreft de dakhelling van het afdak.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350,00 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 december 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS